

De Gemeente Waalwijk is kennelijk kort voor wanhopig nu zij niet direct hebben kunnen voldoen aan de opdracht van een voormalig bankdirecteur om het bestaan van G.W.E. Verstegen in Waalwijk geheel onmogelijk te maken. Dus dan maar in de herkansing en een nieuw konijn uit de hoed van de gemeente Waalwijk getoverd, helaas wél een mentaal zeer gehandicapt konijntje. Wat is het geval?

Enige dagen geleden begin middag werd er bij mij aan de voordeur gebeld. Aangezien ik thuis was heb ik dus braaf open gedaan. Voor mij stonden een aardige dame en heer. Verrassing dus want ik verwachtte niemand en, Jehova getuigen konden zij niet zijn wat ik zag geen bijbels met meerdere inleg velletjes.

Beleefd vroeg ik: "Wat kan ik voor u betekenen?". Het antwoord was voor mij best onverwacht: "Goedemiddag meneer, wij zijn van de gemeente Zandvoort huisvesting en wij willen graag bij u komen controleren of mevrouw Verstegen bij u woont".

Toe maar, dit heb ik dus écht niet aan zien komen, een niet vooraf aangekondigd bliksem bezoek van de gemeente Zandvoort! Even dacht ik nog aan een spontane overval, maar nee, deze dame en heer zagen er beslist niet zo gevaarlijk uit: jasje - dasje en mantelpakje, typisch ongevaarlijke gemeente ambtenaren dus.

Meer dan gemakkelijk kon ik hen oprecht zeggen dat mevrouw Verstegen beslist niet bij mij woonde, daar ook nooit enige sprake van is geweest, noch in het verleden, noch recent, noch in de te verwachten toekomst. Wél heb ik mijn uiterste verbazing geuit hoe zij aan dit buitensporige idee kwamen dat mevrouw Verstegen bij mij zou wonen.

Het simpele antwoord: "Op dringend verzoek van de gemeente Waalwijk" (!).

Nu ging er bij een lampje branden en vielen alle stukjes op hun plaats => het zo gehandicapte Waalwijks konijntje kreeg nu opeens meer vorm.

Om nadien hun rapportage naar de gemeente Waalwijk volledig te kunnen maken heb ik hen, zo ook op hun eigen verzoek, uitgenodigd geheel mijn appartement te controleren óf er inderdaad aantoonbaar enige zaken van mevrouw Verstegen bij mij aanwezig zouden kunnen zijn. Duidelijk, de woonkamer, de slaapkamer, de badkamer (in speciaal voor was of tandenborstel van mevrouw) en keuken heeft de huisvesting-dame zeer nauwkeurig gecontroleerd op aanwezigheid van enigerlei zaken die niet aan mij zouden kunnen toebehoorden. En laat ik eerlijk zijn, een vrouw die komt controleren of er bij een andere man ook "vrouwen dingen" aanwezig zijn, haar ontgaat dan wérkelijk helemaal niets immers, zij heeft daar ook een speciaal zintuig voor!

Resultaat: er was totaal helemaal niets te bespeuren van mogelijke enige aanwezigheid van mevrouw Verstegen! Geen kleding - ook niet in de linnenkast of onder het bed, geen aantrekkelijk dames ondergoed, geen toiletpullen, geen koffers of tassen, geen jas of sjaal in de hal, geen correspondentie aan mevrouw gericht, bedenk het maar, werkelijk helemaal niets dus!

Een vrijwel onmerkbaar glimlach kon ik niet meer onderdrukken immers, dát had ik haar bij aanvang van dit bezoek dus al verteld, toch? Maar, nu ook met haar eigen waarneming en onderzoek was het meer dan duidelijk en overtuigend => Mevrouw Verstegen woonde niet bij mij noch verbleef zij bij mij.

Wél merkten zij op dat ik met mevrouw Verstegen toch wel goed bekend zou moeten zijn immers, anders hadden zij van de gemeente Waalwijk deze "opdracht" niet gekregen. Enige toelichting van mijn kant was dus nodig geworden. In het kort heb ik hen verteld wat hier naar mijn mening wérkelijk aan de hand was, dat zelfs ook de gemeente Waalwijk geen enkele mogelijkheid onbenut liet om het leven van mevrouw Verstegen in Waalwijk volstrekt onmogelijk te maken.

Heerlijk dan hun reactie: grote verontwaardiging, dat zij kennelijk hiervoor dus gebruikt werden was voor hen volstrekt onaantvaardbaar.

In concreto, wat de gemeente Zandvoort in hun rapportage aan de gemeente Waalwijk o.a. terug zal melden:

- Dat van bij mij wonen of verblijven van mevrouw Verstegen geen enkele sprake kan zijn.
- Dat er hierover geheel geen enkele onduidelijkheid kan bestaan door nauwkeurig uitgevoerde controle op mijn adres.
- Dat met mevrouw Verstegen reeds lang een zeer goede vriendschappelijke band bestaat.
- Dat zij bij gelegenheid over en weer soms bij elkaar op bezoek komen, niet zó heel erg vreemd dus.

Bij het hartelijke afscheid boden ze mij hun welgemeende verontschuldiging aan voor dit onverwacht bezoek en mogelijke overlast, ik moest begrijpen dat zij in opdracht kwamen waarover zijzelf kennelijk onvoldoende geïnformeerd waren. Natuurlijk begreep ik dit wel en, ik moet bekennen dat ik wel enig plezier heb gehad met dit "onaangekondigde bezoek".

Ten overvloede: de gemeente Zandvoort huisvesting treft hier absoluut geen enkele blaam noch enig verwijt. Echter, de gemeente Waalwijk zou zich hier meer dan bitter diep moeten schamen dat zij zich zó onder druk laten zetten om totaal kritiekloos hun medewerking te verlenen om mede de verderfelijke plannen van twee inwoners uit Waalwijk te kunnen realiseren, aantoonbaar blijvend meewerken aan het instandhouden van onwerkelijke terreur jegens mevrouw Verstegen.

8 juli 2020, Zandvoort.